

„Egyenrangú félként — a világpolitika tárgyalóasztalánál”

Franz Köhler előadása
az újságíróklubban

A magyar—német barátsági hét újabb eseményeként tegnap este 8 órai kezdettel a Szegedi Újságíróklubban Franz Köhler, az NDK nagykövetségének sajtóattaséja a két német állam fejlődésének időszerű problémáiról tartott nagy figyelemmel kísért előadást. Az előadást megelőzően levetítették a multilaterális atomtűztervvel foglalkozó kislemezt.

Az előadáson megjelent Papp Gyula, a városi tanács vb elnökhelyettese és Hofgesang Péter, a Hazafias Népfőnt városi titkára és Horváth Lászlóné, a városi pártbizottság munkatársa is.

Franz Köhler rámutatott: az NSZK-ban egyre inkább ugyanazok az erők irányítanak, amelyek a fasizta Németországban uralkodtak. „Az ún. német kérdés lényege az imperialista Németország fenyegető magatartása a világban tekintetében” — hangsúlyozta.

Részletesen foglalkozott az atomkatasztrófával, a nyugatnémet vezetők ezzel kapcsolatos kijelentéseivel.

Elemmezte a gazdaságilag megerősödött NDK nagy külpolitikai sikerének, Walter Ulbricht egyiptomi látogatásának jelentőségét és következményeit.

Ismertette a nyugatnémet külpolitika kudarcának tényeit, a Bonn agresszív reagálását a demokratikus Németország sikereire.

— Lehetővé vált, hogy az NDK egyenrangú tárgyalópartnerként jeletkezhetett a világpolitika tárgyalóasztalánál — mondotta. Végül utalt ebben is a szocialista országok bizalmára és segítő együttműködésére.

Az érdekes előadás után Franz Köhler elvtárs válaszolt a hallgatóság kérdéseire.

A magyar—német barátsági hét csütörtöki eseménye: este 7 órakor filmet a tudományegyetem Auditorium Maximumában.

JOBBAN, SZEBBEN ÉLNI

Adunk-e hozzá jobb minőségű árut?

Munkánkat ismerik, termékeinket szívesen fogadják öt világrész országában — szokták mondani az exportáló szegedi üzemekben. Valóban a külföldi gyáraktól, megrendelőktől érkező levelek és észrevételek sok dicsőretet tartalmaznak. Ezek a jelzések gyorsan terjednek, nemcsak az üzemeken belül, hanem városszerte is, ám ha valahol minőségi hibára lelnék, kötbért fizetnek, ezt alig adják mások tudtára. Ezért vizsgáljuk ez alkalommal az általában jónak tartott szegedi ipari termékek minőségi mutatóinak alakulását az esztendő számainak tükrében.

Az üzemnek sem mindegy

Számunkra az sem lehet közömbös, hogy a Rostkiki-szító Vállalatnál például az előző évhez mérten romlott, vagy javult a főbb termékek minősége. A tavalyi termelt lenkóc háromnegyed része harmadosztályú volt. A kenderből is átlagosan gyengébb amit gyártottak a másodosztályúnál. Az első osztályú tiltott kender sem érte el az 50 százalékos, Igaz ugyan, hogy a tavalyi alapanyag még az 1963. évi aratásból származott. Akkor pedig közvetlenül aratás után megázott és elszíneződött a kőrő. Még így is az előző öt év átlagánál jobb volt a kenderkőrő minősége. Ezért érthetően, hogy ugyanakkor az utóbbi öt évnél gyengébb minőségű készárut gyártottak belőle. A minőség romlásával az előző évhez mérten számottevő árbevétel-csökkenés is párosult.

Kétfajta minősítés

A készáru minőségi számainak alakulásába, ahogy mondani szokták, „belejátszott” sok tényező. A többi között az is, hogy a nyersanyag átvételi szabvány nincs összhangban a készáru szabvánnyal. Ezért sem tudnak a nyersanyag

minőség arányának megfelelő készárut gyártani. Tavaly például a felhasznált kenderkőrő 55 százaléka volt első osztályú. A belőle nyert tiltott kendernek azonban csak 43 százaléka. A kenderkőrőnek pedig csak 24 százaléka érte el ezt a minősítést.

A termékek minősítésében sok a szubjektív elem. A vállalat telephelyein többnyire tapintással, kézi szakítással, a pozdorjataralom becsülésével állapítják meg az áru minőségét. A termékek végleges minősítésében viszont más a módszer. A rostanyagokból a feldolgozó fonodákban próbagyártást végeznek és gépi eljárással állapítják meg a minősítési jellemzők értékét. A két minősítés közötti eljárás is forrása az alapanyag- és készáru minősége közötti minőségnek.

Az első osztályú tiltott kender részaránya az 1963-ban a rosttelepi minősítés szerint 50 százalék volt. A fonodai mérés szerint csak 45 százalék, tavaly viszont 51 százalék volt első osztályú, a fonodai mérés szerint pedig csak 47 százalék. Különösen szembetűnő a különbség a szegvári, nagyhalászi és nagylaki telepen minősített kendereszetében. Az eltérő minősítések miatt kötbért is fizetett a vállalat és nagymértvű utólagos árengedményre kényszerült.

Nőtt a biztonsági tartalék

A Kenderfonó- és Szövőipari Vállalat készáru termelésének 1964-ben 94—96 százaléka volt első osztályú termék, néhány százalékkal kevesebb, mint egy évvel korábban. Nagyobb mértékben csupán a nyers szövet minősége romlott. E romlást főleg a munkaerő hullámlása okozta. A vállalatnál tavaly 38 százalékos volt a kilépési forgalom, a régi szövőnök helyére újakat vettek fel, akiket néhány hetes betanítás után

állítottak gépek mellé, szemben a korábbi gyakorlattal, amikor félévés betanítás után állították csak gép mellé a munkást. Emellett a vállalat egész esztendőben tervteljesítési gondokkal küzdött, s a tervteljesítés érdekében tett erőfeszítések közben gyakran megfélekeztek a minőségi követelményekről. Erre utal az is, hogy az alacsonyabb minőségi osztálybasorolás 80 százaléka szövőhibából ered.

A minőségi romlás következtében nőtt az exportáruk biztonsági tartaléka, s némileg emelkedett a MEO belső visszavetése is. Egy esztendő alatt a minőségi ellenőrzés 135 ezer négyzetméter len- és kenderszövetet vetett vissza javításra.

Jobb a korábbinál

A Szegedi Ruhagyárban gyártott munkaruhák 98, a férfiföltönyök 94 százaléka volt első osztályú 1964-ben. Ez némileg meghaladta az előző évi arányt. A vállalat minőségi ellenőrei átlagosan a termelés ötöd részét vetették vissza munkahibák miatt. Különösen a férfiföltönyknél, továbbá a férfizakóknál, nadrágoknál volt minőségi probléma. Igaz, hogy a kifogásolt termékek több mint 90 százalékát első osztályú áruvá javíthatták. A belkereskedelmi és közületi átvételszervek a bevizsgált termékek mindössze 1—2 százalékát nem vették át.

Ez a rövid tallózás három üzem termelésének minőségi számaiban arra figyelmeztet bennünket, hogy a mennyiség és a minőség minden időben elválaszthatatlanok. Ma sem ér sokat a terv mennyiségi teljesítése, ha minőségi hibák miatt le kell értékelni a termékek egy részét. S azt is tanúsítják e számok, hogy második ötéves tervünk eredményes teljesítését szolgáló párhátározatok — amelyek fontos feladatuként jelölik meg az ipari termékek minőségének javítását — az elmúlt évben nem mindenütt valósultak meg. Ezért az idén a tavalyinál jobb munkát kell végeznünk üzemünkben.

N. P.

A dolgozót is...

Elmélázok egy iszonyatos filmre: olyan városról szól, amely kong az ürességtől, mert eltűntek belőle az emberek. Égett a villany, működött a vízcsap, a telefon, az üzletek roskadoztak a finomsághegyekről, a parkokban virágok pompáztak, remek autók parkoltak a járdák mentén. Minden a helyén állt pazar gazdagságban, csak éppen az emberek hiányoztak. És mivel egy lélek sem mozdult sehoh, nemcsak értelmetlen volt az egész mesevilág, hanem örjítő félmélet is keltett. A nézők megéreztették, hogy a tárgyak, a gépek, az értékek csupán az ember szolgálataiban bírnak jelentőséggel.

Ember nélkül a szocializmus is merő értelmetlenség lenne. Tudják ezt jól mindazok az elvtársak, vagy nem elvtársak is, akik már fél életüket abban a gondban szaggatták el, hogy boldoguljon a társadalom és benne az egyes dolgozó is. Igen, ezek az elvtársak többségükben világosan látják, hogy a jóllakottság, az elegancia, a gépített munka önmagában nem tölt el tartós örömmel senkit, ha ugyanakkor hiányzik a megbecsülés, a segítőkészség, a közvetlen hang és a bizalom. Nem hiszgelésről, elvitelen udvarlásról van itt szó, hogy jaj, csak meg ne sértődjék az, akinek számszám villog a kezében. Szó sincs róla. A demagógia alól ki kell húzni a talajt akkor is, ha a munkásmozgalmi múltat használja spanyolfalul. A munkahozzávalók, a könnyű pénzre menők, a kommunista erkölcsöt gúnyolók ellen akkor is kötelességünk fellépni, ha emiatt valamiféle embertelenséggel vádolnak innen-onnan. A dolgozókat — ha úgy kívánja a helyzet — bírálni, sőt korholni is kell éppen a dolgozók érdekében, mert csak az ilyen őszinte és közvetlen kapcsolat eredményezhet tartós közbizalmat és biztonságos fejlődést.

A tollat azonban nem az embert mindig jól látók miatt vettem elő. Hanem azok miatt, akik mindennel törődnek mostanában, csak éppen a nők, férfiak, öregek, gyermekek esnek látókörükön kívülre. Találkoztam már olyan főmőnökkkel, aki beletemetkezett a tervek, kimutatások, statisztikák garmadájaiba, de amikor egy kiváló munkás felől érdeklődtem, azt sem tudta, hogy létezik-e az illető. Az ilyen vezetők soha nem érnek rá: öröklék tárgyalnak, értekeznek, telefonálnak, diktálnak, s este

úgy dőlnek holtfáradtan ágyba, hogy valóságos emberekkel nem is foglalkoztak. Pedig azt mondják, ők is az emberek érdekében török magukat, amit tesznek, az mind javára válik a társadalomnak. Ez rendben is volna, csak az a baj, hogy a sok munka közepette nem látják a gondolkodó, érző, hűsből-vérből való embert. Számukra néha éppen olyan karotékat az ember is, mint bármely termelési mutató. És amikor így elszakadva kissé az élettől betoppan hozzájuk valaki valamilyen konkrét panasszal, nem is nagyon értik, miért olyan fontos és sürgős annak elintézése.

Ha messziről nézzük a valóságot, csak a legkiemelkedőbb tárgyak ötlenek a szemünkbe. A fordított látszó mutatója leginkább ilyen „nagyvonalúan” a tájat, elcsikkasztva a részleteket és néha a lényegét is. A repülőgép pilótájáról mondja a költő, hogy „az csak gyárat lát a látsón és szántóföldeket, míg én a dolgozót is, ki dolgaért remeg”.

Igen, a dolgot végző, a munka sikeréért nyugtalanlódó, idegeskedő emberrel sohasem szabad megelégednünk, ha pontosan, szépen akarjuk csinálni a mindennapi politikát. Értelmetlenné válik a leglelkesebb termelési agitáció is, ha szökecskünkben csak százalékok, tervek, célkitűzések, takarékosági intézkedések, távlatok stb. szerepelnek, s köztben senki sem érti, hogy miért, és főleg kiért történik a sok-sok munka és intézkedés. Előfordult már termelési értekezleten, hogy az egyéni panasszal jelentkezőket leintették, s figyelmeztették: csak a „tárgyhoz” szóljanak hozzá, ne térjenek ki mellékes kérdésekre. Pedig éppen az ilyen „mellékes kérdések” meghallgatása, megvitatása és elintézése gyakran fontos feltétele a termelési célkitűzések megvalósításának.

A jól elvégzett munka révén könnyebbé kell válnia a dolgozó életének. Az nem megy sokáig, hogy szónokolunk a szocializmus áldásairól, miközben nincs az üzemben tiszta levegő, rendes étkezés, mosdó stb. Már megint szokássá kezd válni egyes helyeken, hogy amikor a pártszervek képviselői, vagy az újságírók az események iránt érdeklődnek, már nemcsak az igazgatóságon, hanem a szövőgépek mellett is csak a termelési adatokat sorolják fel. Probléma nincs, illetve talán nagyon is sok van, de azt hiszik, hogy az nem fontos, arról illetlenség beszélni. Pedig semmi sem fontosabb, mint a fonó, az asztalos, a kőműves, a szabó, a villanyszerelő hangulata, véleménye, problémája. Az ő boldogulásukért harsog ma a fűrés, berreg a traktor, csattog a szövőgép és kopik a ceruza.

Az anyagi és kulturális igények kielégítése fontos alapja tehát a boldogulásnak, de ha csak ezt kapja valaki a szocializmustól, attól még egész életében szerencsétlennek érezheti magát. Ezért a tisztességgel elvégzett munkának nemcsak megfelelő fizetést, hanem normális viszonyokat, tényleges demokráciát és humanizmust is kell gyümölcsöznie. Ez törvény ma a dolgozók országában. Aki másként értelmezi a marxizmust, aki hajlandó esetleg emberek egészségét, nyugalomát, jó közérzetét, optimizmusát is kockára vetni azért, hogy „felülről” jó gazdasági vezetőnek ismerjék el, az összekeveri a célt az eszközzel. A boldogulás egyetlen alapja a termelési tervek hiánytalan megvalósítása, ennek azonban úgy kell történnie, hogy a dolgozók áldandóan érezzék: csakis ők tudják folyik az erőfeszítés.

F. NAGY ISTVÁN

Védjük gyümölcsöseinket, vetéseinket

A Hazafias Népfőnt Csongrád megyei növényvédelmi akcióbizottságának felhívása

A Hazafias Népfőnt Csongrád megyei növényvédelmi akcióbizottsága értekezletet tartott. Márkus Deák Attila a megyei tanács vb növényvédelmi felügyelője és Gombos Imre, a MESZÖV főelőadója számolt be a növényvédelmi intézkedések eddigi végrehajtásáról. A beszámolókat követő vitában felszólalt többek között Kátóna Sándor, országgyűlési képviselő, a Hazafias Népfőnt Csongrád megyei bizottságának elnöke és Bódi János, az MSZMP megyei bizottságának munkatársa is.

A megyei növényvédelmi akcióbizottság tanácskozásáról felhívással fordult a megye tsz-eihez és kerttulajdonosaihoz: kövessenek el minden fölük telhetőt a soros növényvédelmi feladataink sikeres megoldásáért. A szántóföldi kártevők elleni folyamatos védekezés mellett továbbra is nyújtssanak gépi segítséget a kerttulajdonosoknak a barackmoly, a cseresznyelég, az alma, a körte és a szilva kártevői ellen, valamint a szövőlepkék kártételének megakadályozásához. Csak így tudjuk megvédeni azokat az értékeket — hangsúlyozza a felhívás —, melyeket gondos munkával eddig előállítottunk.

A megyei növényvédelmi akcióbizottság kéri a közönségi tanácsokat, földművelőszövetkezeteket és a falusi növényvédelmi akcióbizottságokat, hogy minden lehető segítséget adjanak meg ehhez a munkához. Szükség esetén alkalmazzák a büntető rendszabályokat is a mulasztókkal szemben.

Napjaink legsürgősebb

A gyakori esőzések gyorsan növelik a gyomokat is. A Szegedi Felszabadulás Termelőszövetkezet női munkacsoportai már felvették a harcot ellenük. Képünkön: kapálják a borsóföldet

feladata, hangsúlyozza a felhívás, a lucernakaszálás gyors befejezése s a termés betakarítása. Ezután nyomban megkezdhetjük a lucernások veszedelmes kártevői (lucernaböbe, lucernabogár, magormányos stb.) ellen a védekezést, a tarlók permetezését, porozását. A gyümölcsösökben, főleg a barackosokban elszaporodott kártevők ellen a megyei akcióbizottság nagyarányú védekezési kampány beindítását javasolja. E kártevő a kajszi és őszibarack-exportunkat egyaránt veszélyezteti. Szatymaz, Balástya, Üllés, Forráskút, Bördány és Zsombó közönségei tanácsai, közös gazdaságai (ezek a legveszélyeztetettebb területek) tegyenek meg mindent a kár elhárítása érdekében. A megyei tanács,

valamint a növényvédő állomás nagytejesítményű növényvédő gépeket biztosít a termelők megsegítésére. S akik nem rendelkeznek megfelelő gépi berendezésekkel vegyék igénybe ezeket a gépeket.

Figyelemmel kell kísérnünk a burgonya, a répa, a len és a hagymaültvények fejlődését is, mert ezeket a növényeket is számos kártevő veszélyezteti.

Az akcióbizottság úgy véli, hogy a rendelkezésünkre álló anyagi, technikai eszközök jó kihasználásával társadalmi összefogással több tízmillió forinttal növelhetjük a megye mezőgazdaságának ideai bevételeit: több árut biztosíthatunk a hazai piacra s exportterveinket is sikeresen teljesíthetjük.

A mezőgazdasági építkezések fele házi kivitelezésű

A termelőszövetkezeti nagyüzemek közös gazdálkodásához nélkülözhetetlen alapberuházások legnagyobb része az elmúlt években létrejött.

most már ezek komplettirozása, a gazdaságos kihasználásukhoz szükséges járulékos létesítmények megvalósítása van napirenden, természetesen az üzemek további fejlesztéséhez szükséges beruházások mellett. Már 1964-től kezdve mindinkább nagyobb értékű, stabil,

műszakilag-technológiailag igényes épületek

készülnek, s a következő években fokozatosan ilyenek váltják fel az egyszerűbb, kevésbé tartós építményeket is. A beruházási politika egyik legfontosabb alapelve: maximálisan biztosítani a termelőszövetkezetek önálló kezdeményező és elhatározó szerepét, elérni, hogy minden szövetkezetben

csak azt építsék, amit gazdaságuk fejlesztése érdekében maguk is szükségnek tartanak.

A tsz-ek beruházási tervei lényegében megfelelnek az országos fejlesztési elgondo-

lásoknak. A műszakilag igényesebb építkezések térhódítása miatt vált többek között szükségessé az a szervezeti intézkedés, hogy a mezőgazdasági beruházások operatív és közgazdasági irányítását szétválasszák a műszaki fejlesztési feladatoktól. Az FM új, Beruházási Igazgatóságának egyik fontos teendője — mondotta Kazarecki Kálmán igazgató — a mezőgazdasági üzemek házi építési szervezetének irányítása és működési feltételeinek biztosítása. Az idén például a termelőszövetkezetekben az összépitkezeseknek mintegy 45 százalékat, az állami gazdaságokban pedig 65 százalékát

házi kivitelezésben végzik. Az igazgatóság gazdaságosági osztályán az elvi-metodikai munkálatok mellett foglalkoznak egyes jelentősebb mezőgazdasági beruházások konkrét

gazdaságossági vizsgálataival is.

A nagyobb egyedi beruházásokra vonatkozóan előzetes számításokat és utófelülvizsgálatokat végeznek. (MTI)